

Ouwesylster architect vredesapostel

Felle confrontaties tussen Israël en de Palestijnse gebieden beheersen het nieuws. Klaas Johannes de Jong hoopt als architect bij te kunnen dragen aan een oplossing.

MARIA DEL GROSSO

Hij geeft het bescheiden toe. Een eindcijfer 10 voor een master-afstudeerproject bij Science in Architecture aan de Technische Universiteit Delft wordt niet zo vaak gegeven. Het lukte de 25-jarige Klaas de Jong, geboren en opgegroeid in Oudebildtzijl, wel. In april slaagde hij glansrijk aan de faculteit bouwkunde met zijn afstudeerproject *Temple of Water*.

Het belang van zijn project zal zeker bijgedragen hebben aan het eindoordeel, denkt De Jong. Er zit een dieper liggende bedoeling achter: dat je als architect kunt bijdragen aan het oplossen van conflictsituaties. Zijn *Temple of Water*, gesitueerd in Hebron, op de door Israël bezette Westelijke Jordaanoever, is niet alleen een waterput en waterzuivering maar ook een plek om tot rust te komen, om het water te aanbidden. „Vandaar de naam tempel, een gemeenschappelijke plek waar je samenkomt en het is onpartijdig: het is geen kerk, geen synagoge en ook geen moskee.”

Dat water een issue is in het gebied ontdekte De Jong tijdens een vakantie. Als (toen nog) student architectuur lette hij al extra op gebouwen en hun omgeving. Hebron is een stad van checkpoints, vertelt hij. Water is er schaars en maakt deel uit van het territoriale conflict tussen de Israëliërs en de Palestijnen. „De één krijgt meer water dan de ander. Sommigen zijn aangesloten en sommige niet.” De Jong besloot zich voor zijn masterscriptie te focussen op water. „Daar kun je in de architec-

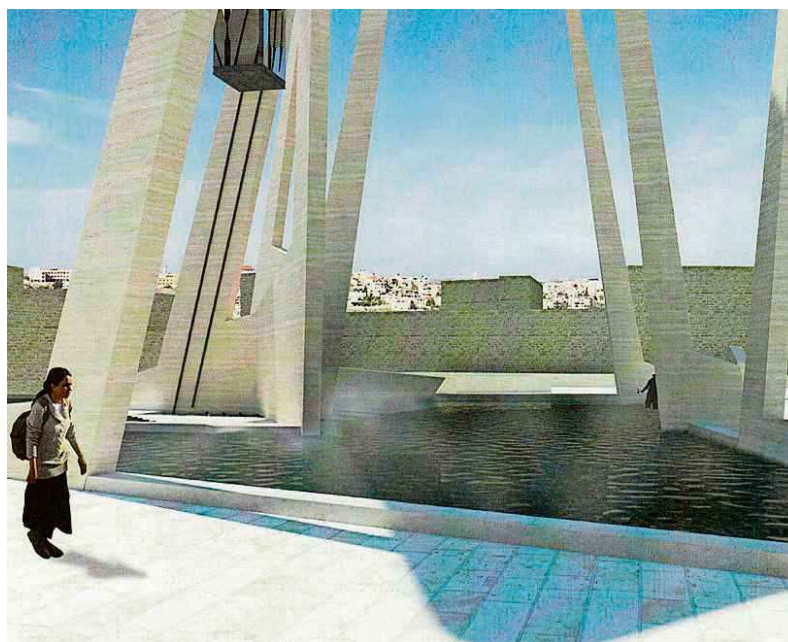

Klaas Johannes de Jong uit Oudebildtzijl ontwierp de *Temple of Water* voor zijn Master of Science in Architecture. FOTO NIELS WESTRA

tuur zo veel mee.”

De Jong studeerde af op het onderdeel ‘explore-lab’, waarbij studenten hun eigen thema aandragen. Hij vroeg zich af welk ruimtelijk element kan bijdragen aan het slechten van de barrières in het gebied. Na zijn vakantie ging hij er nog eens heen om vooral de ‘caspas’ in zich op te nemen – de kleine huisjes met wassertanks op het dak, met in hun midden een leeg plein dat gevuld wordt door een oud terras en afval. Op die plek ziet De Jong zijn *Temple of Water* verrijzen.

Het bouwwerk kent een ondergronds en bovengronds deel. Vanuit het bovenste gedeelte wordt het water verzameld en gezuiverd. Ondergronds wordt dat gezuiverde water opgeslagen. Het druppelt vanaf ruige rotsachtige elementen naar beneden. Het ondergrondse deel kent

drie niveaus. Bovenin kan het water gedronken worden, een niveau lager is zwemmen en recreëren mogelijk en daaronder is een plek om het water te aanbidden. „Een spirituele plek. Je kunt er inspiratie opdoen.” Deze ruimte kan ook als theater dienstdoen. Het hele bouwwerk is tevens een toeristische attractie.

Of het ooit gerealiseerd wordt? „Dat zou mooi zijn, misschien is het iets voor de Verenigde Naties”, mijsmert De Jong, die momenteel als freelance-architect aan het werk is.

Hij gokt dat hij nog wel eens in het buitenland werkzaam zal zijn. Dat trekt, blijkt ook wel uit het feit dat hij voor zijn master een half jaar studeerde aan SCI-Arc, het instituut voor architectuur in Los Angeles. Voor zijn bachelor verbleef hij een half jaar in Valencia, waar hij Spaans leerde.